

Teza: oczywista omyłka pisarska.

Zgodnie z art. 105 k.p.k. oczywiste omyłki pisarskie w orzeczeniu lub zarządzeniu albo w ich uzasadnieniu można sprostować w każdym czasie. Sprostowania dokonuje organ, który popełnił omyłkę - czyli w przedmiotowym przypadku Wyższy Sąd Dyscyplinarny. Sprostowanie orzeczenia następuje w drodze postanowienia.

WO-137/20

POSTANOWIENIE
o sprostowaniu oczywistej omyłki pisarskiej

z dnia 15 kwietnia 2021 r.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący: SWSD Iwona Zielezińska /sprawozdawca/

Sędziowie: SWSD Małgorzata Sajdak

SWSD Katarzyna Broclawik

Protokolant: Adam Wolan

po rozpoznaniu w dniu 15 kwietnia 2021 r. na posiedzeniu sprawy o sprostowanie Orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z dnia 23 marca 2021 r. na podstawie art.105 § 1, § 2 i § 3 kodeksu postępowania karnego

postanawia sprostować oczywistą omyłkę w punkcie I orzeczenia i słowo „uchyla” zastąpić słowem „zmienia”.

UZASADNIENIE

Dnia 23 marca 2021 r. na rozprawie przed Wyższym Sądem Dyscyplinarnym rozpatrywano sprawę z odwołania radcy prawnego J. D. obwinionego o popełnienie przewinień dyscyplinarnych polegających na naruszeniu art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w W. z dnia 22 stycznia 2020 r., sygn. akt: D 148/19. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał obwinionego radcę prawnego winnym zarzucanych mu czynów i orzekł łączną karę nagany. Celem i zamiarem Wyższego Sądu Dyscyplinarnego było nie uchylene zaskarżonego orzeczenia a zmiana orzeczenia OSD i uniewinnienie obwinionego J. D. od zarzucanych mu czynów. Wynika to jednoznacznie z treści uzasadnienia orzeczenia. W pkt. 5.2 formularza uzasadnienia stwierdzono jednoznacznie, że zaskarżone orzeczenie podlega zmianie i uniewinnieniu obwinionego J. D. od zarzucanych mu czynów. W rubryce „Zwięźle o powodach zmiany” z uwagi na zasadność zarzutów zaistniała konieczność zmiany zaskarżonego orzeczenia i uniewinnienie oskarżonego od obu zarzucanych mu czynów. Ponadto z treści analizy zarzutów odwołania wynikało jednoznacznie, że celem sądu była zmiana wyroku i uniewinnienie obwinionego. Oceniając wniosek o zmianę i uniewinnienie WSD jednoznacznie w uzasadnieniu wskazał, że „W świetle postawionych zarzutów i ich uzasadnienia wnioski o zmianę orzeczenia i uniewinnienie obwinionego był zasadny”. Ponadto analizując rodzaj wydawanych orzeczeń przez sąd II instancji zgodnie z art. 427 § 2 k.p.k. sąd odwoławczy, aby orzec odmiennie co do istoty sprawy - co miało w przedmiotowej sprawie miejsce - musi zmienić zaskarżone orzeczenie.

Mając powyższe na względzie Wyższy Sąd Dyscyplinarny uznał, że użycie w sentencji słowa „uchyla” w miejscu „zmienia” stanowiło oczywistą omyłkę pisarską.

Po dokonaniu sprostowania punktu I prostowanego orzeczenia brzmi ono następująco:

„I. zmienia zaskarżone orzeczenie i uniewinnia obwinionego J. D. od zarzucanych mu czynów”;

Zgodnie z art. 105 § 1, §2 i §3 k.p.k. oczywiste omyłki pisarskie w orzeczeniu lub zarządzeniu albo w ich uzasadnieniu można sprostować w każdym czasie. Sprostowania dokonuje organ, który popełnił omyłkę - czyli w przedmiotowym przypadku Wyższy Sąd Dyscyplinarny. Sprostowanie orzeczenia następuje w drodze postanowienia.

Z uwagi na brzmienie art. 105 § 4 k.p.k., a contrario zażalenie na powyższe postanowienie nie przysługuje - co znajduje potwierdzenie także w orzecznictwie mianowicie w postanowieniu Sądu Najwyższego Izba Wojskowa (WZ 58/10 z dnia 29 grudnia 2010 r., w którym stwierdzono, że „Na postanowienie sądu odwoławczego w przedmiocie sprostowania oczywistej omyłki pisarskiej (art. 105 § 1 KPK) w jego własnym orzeczeniu, zażalenie nie przysługuje (art. 105 § 4 KPK w zw. z art. 426 § 1 i 2KPK)